

LEOPOLDY

5/2018

DNES

...hráme aj kandidátom...

Jednu z harmonikárskych cien získali aj Slávikovci

Vráťme Slovensku harmoniku je jeden zo vzácnějších projektov, ktoré majú za cieľ oživiť ľudovú hudbu a kultúru všeobecne. O to je vzácnější, že vznikol v meste, kde akosi chýba užší vzťah k folklóru či tradícia. Napriek tomu si našlo dostatok priaznivcov spomedzi divákov aj interpretov a mnohí z nich sa do Leopoldova vracajú každý rok, a to aj spoza rieky Moravy.

Na tohtoročných Harmonikách, ako podujatie Leopoldovčania zvyknú na-

zývať, sa v sobotu 8. septembra v Spolkovej záhrade prezentovalo viacero účastníkov, ktorých poznáme aj z minulých ročníkov. Moderátorka podujatia Ingrid Vidová na javisku ako prvých privítala Katku a deda Kubačákovcov. Predstavili sa pásmom slovenských ľudových piesní a medzičasom im vyšiel už piaty CD nosič.

Ako druhí sa predstavili Myjavské heligónky. Podnetom na vznik skupiny s piatimi heligonkármi vo veku 38 až 75 rokov, ktorá si tento rok pripomína 10. výročie vzniku, boli pravidelne sa opakujúce prehliadky heligonkárov na Myjave. Páni heligonkári vydali už tri CD nosiče, ktoré prezentovali napríklad aj v televízii Šláger TV, ale zúčastnili sa aj na iných televíznych natáčaniach. Každý rok uskutočnia vyše 40 vystúpení. Zúčastňujú sa na prehliadkach heligonkárov v okolí Moravy, folklórnom festivale na Myjave, dožinkových slávnostiach, na Michalskom jarmoku či rôznych posedeniach seniorov. Nechýbajú medzi ich podujatiami ani spoločenské akadémie, svadobné sprievody. V Leopoldove sa predstavili piatimi známymi aj menej známymi skladbami.

Z Hlohovca prišiel Jaroslav Uljaky. Pôsobí v speváckom súbore Šulekovo a 5 rokov hrá na ústnej harmonike.

Páčila sa mu už ako malému chlapcovi a prezradil, že doma má trinásť harmoník. Ešte bližšie to do Leopoldova mal 79-ročný Vladimír Klepáč. Tento Šulekovčan ešte stále aktívne pracuje ako manažér pre starostlivosť o zákazníkov v spoločnosti CWS v Hlohovci a 40 rokov pracoval v Drôtovni Hlohovec. Hre na harmonike sa venuje od svojich siedmich rokov. Prezentoval sa tromi skladbami a jednu z nich venoval spomienke na Krištofa Veselého. Pán Aloiz Konečný z Hornej Krupej nie je na leopoldovskom podujatí nováčikom. V hre na harmonike začal ako samouk, keď mal 9 rokov. „*Hráz z počutia ako cigán*,“ prezradil o sebe, ba od roku 1991 účinkuje aj v súbore Dolnokrupanka.

Ani ďalší vystupujúci necestovali zďaleka. Z Hlohovca prišli Anton a Štefanka Antalovci. Obaja majú radi ľudové piesne. Pán Antal začal hrať na heligónku pred štyrmi rokmi. Inšpirovali ho k tomu dve skutočnosti. Televízna šou Šláger, kde heligónku počul prvýkrát, a súbor Kysucký prameň. Odvtedy ju nespustil z ruky. Vo svojom voľnom čase sa manželia venujú činnosti vo folklórnej skupine Šulekovo a zdokonaľovaniu hrania na heligónku.

Pred siedmimi rokmi začala účinkovať hudobná skupina Nitrianska heligónka. Hrá slovenské ľudové piesne. Jej členovia sa zúčastňujú na harmonikárskych podujatiach na Slovensku, v Čechách i na Morave. Pred pol rokom vydali svoje prvé CD i DVD s názvom Ponitrie, Ponitrie a na našej prehliadke sa predstavili tromi skladbami. Na pódiu v Spolkovej záhrade sa predstavil aj najstarší účastník tohtoročnej prehliadky – 83-ročný Róbert Mokráš zo skupiny Nitrianska heligónka.

Reprízovo do Leopoldova zavítal aj Rudolf Holienčin z Veľkých Ripnian a tak ako minulý rok aj tento rok sa predstavil výberom z krásnych kysuckých piesní.

Spoza rieky Moravy, konkrétne z Dolných Bojanovic, zavítal Josef Krupica. Návštevu leopoldovského harmonikárskeho podujatia vždy spojí s návštevou svojej dcéry žijúcej v Rišňovciach. Okrem toho, že je aktívnym hráčom na chromatike, sám organizuje podobné podujatia ako to leopoldovské.

Malženičana Jozefa Mišoviča priviedol k heligónke jeho otec ešte ako chlapca. V dospelosti prestal hrať kvôli pracovným povinnostiam, keďže pracoval ako remeselný stavbár a na harmoniku a hranie mu čas nezvyšil. Vrátil sa k nej aj vďaka súboru Malženičan, ktorého je členom, a na leopoldovskej prehliadke sa predstavil skladbami pochádzajúcimi z tohto regiónu.

A napokon jedinými reprezentantmi leopoldovských harmonikárov boli Luboš a Ivan Slávikovci. Pánovi Slávikovi okrem rodiny veľkú radosť a potešenie robí i láska k harmonike. Priviedli ho k nej jeho dedko a strýko. Hrá na nej od svojich 9 rokov. Bol samoukom a hrá bez nôt a na domácej pôde sa opäť predstavil so svojím synom Lubošom.

Porota ocenila výkon všetkých účastníkov a do troch najlepších pásem napokon nominovala zoskupenia Nitrianska heligónka, Myjavská heligónka a Slávikovcov. Nás len môže tešiť, že medzi ocenenými boli aj ich harmoniky, pretože obaja nimi spríjemňujú slávnostné a spoločenské chvíle v našom meste.

(jh, ra)

Hasičskú zbrojnicu odovzdajú do konca októbra, prispel aj štát

Pôvodný termín na dokončenie novej hasičskej zbrojnice na Gučmanovej ulici vypršal koncom septembra. Na stavbe sa stále pracuje a mestskí hasiči by ju mali po dohotovení prevziať na konci októbra. Vedenie mesta však prednedávnom potešila informácia, že na výstavbu prispeje aj štát, a to vďaka zapojeniu sa mesta do dotačnej výzvy ministerstva vnútra. Štát tak na výstavbu hasičskej zbrojnice prispel čiastkou 30 tisíc eur.

Meškanie prác na stavbe spôsobila nevyhovujúca únosnosť podlažia pod budúcou stavbou po zhutnení. Vedenie mesta sa so zhotoviteľom dohodlo, že sa omeškanie nebude zaračúvať do obdobia výstavby. Druhou príčinou meškanie bolo to, že v počas leta nebolo na stavbe toľko pracovníkov, ak by sa očakávalo. Napriek omeškaniu prízemná budova hasičskej zbrojnice so zázemím pre hasičov a dvoma garážami pre techniku už stojí. Po osadení novej drevenej konštrukcie na ňu pribudli plechové sendvičové panely hrubé 10 cm s kvalitnými termoizolačnými vlastnosťami a práce sa postupne presunuli do interiéru. Po dokončení prác v interiéri budovy pracovníci začnú s montážou príručného skladu pre potreby mestského úradu – táto jednoduchá plechová stavba by mala byť dokončená v priebehu týždňa a aktuálne sa už na nej pracuje.

Osadená je už aj dlažba na dvore objektu. Budova a celý areál majú pôsobiť v teréne nenápadne a nerušivo – zabezpečí to aj výsadba popínavých a iných rastlín pri oplotení, ktorá sa zrealizuje do ukončení posledných technických prác.

Dokončenie hasičskej zbrojnice a jej odovzdanie dobrovoľným hasičom bol zásadný predpoklad na to, aby hasiči mohli postupne uvoľniť priestory zbrojnice umiestnenej vedľa mestského úradu a na jeho dvore. Tieto stavby budú postupne odstránené a uvoľnia priestor na avizovanú výstavbu nového mestského úradu. Po nej by sa malo začať s opravou súčasnej budovy mestského úradu a jeho pretvorením na mestskú knižnicu s možnosťou utvorenia podmienok napríklad aj na rôzne komunitné či záujmové činnosti občanov mesta. Zároveň sa novým spôsobom a výraznejšie prepojí Rázusova ulica s námestím a vytvorí sa pocit „mäkšieho“ rázu tejto časti námestia. Po zrekonštruovaní súčasnej knižnice sa zasa uvoľnia priestory bývalej policajnej stanice, v ktorej mesto chce v prípade schválenia jeho eurofondovej žiadosti zriadiť denný stacionár pre seniorov, ktorý by mal poskytovať aj ďalšie sociálne služby.

(jh)

KRUMPOVÉ HODY:

NAJDLHŠIA ŠUPKA MALA TAKMER 219 CM!

Aj keď počasie dopoludnia v sobotu 22. septembra neveštilo veľa dobrého, ukázalo sa, že plánované leopoldovské Krumplové hody sa budú môcť uskutočniť, pretože avizované lejaky sa napokon nad západným Slovenskom zredukovali. Program tohtoročného zábavno-súťažného podujatia sa tak mohol uskutočniť podľa svojho harmonogramu a od 15. hodiny sa šikovné gazdinky prezentovali na námestí svojimi sladkými aj slanými jedlami zo zemiakov, záhradkári zasa najzaujímavejšími či najväčšími zemiakmi z tohtoročnej úrody a deti zasa výrobkami zo zemiakov. A nechýbali, samozrejme, ani ostatné súťaže. A bežní návštevníci, ktorých vylákalo vylepšené počasie, zasa mohli zadarmo prísť ochutnať tradičné bryndzové halušky, zemiakové placky, ktoré pripravilo v školskej jedálni trio pani kuchárrok v réžii Miroslavy Ďurákovskej, a na námestí ich tandem zasa doplnil osvedčený tím veselých, šikovných a družných šúľáčiek šúľancov.

Nákazlivé tempo ich práce a šibalský humor zaujal mnohých návštevníkov, ktorí si prišli pochutiť na zemiakových špecialitách, ale aj sa zabaviť pri dobrej hudobnej ponuke v štýle country, ktorú pripravila kapela Texas. Popritom mohli obdivovať rôznych panáčikov, zvieratka a iné výrobky, ktoré s deťmi priamo pred návštevníkmi v tvorivej dielni vyrábali deti, niektoré aj s pomocou rodičov, prípadne ďalšie výrobky priniesli na výstavu už hotové. Deťom popoludnie spríjemnila aj obľúbené maľovanie na tvár.

Cenu za najkrajšieho panáčika spomedzi asi štyridsiatich súťažiacich figúrok alebo skupín figúrok porota napokon udelila Gabike Borovkovej za zemiakovú Červenú čiapočku. Pestovateľkou najzaujímavejšieho zemiaka vypestovaného v tohtoročnej záhradkárскеj sezóne sa stala Milka Mihinová a najväčší zemiak zasa dopestoval Jozef Polák. V súťaži o najlepšie sladké jedlo zo zemiakov si prvenstvo odniesla Božena Zlámalová a v súťaži o slané jedlo Miriam Špacírová.

A veselo bolo aj pri šúpaní zemiakov. Najdlhšiu hornú šupku zo zemiaka odkrojil Pavol Srdoš (86 cm) a zemiak na najdlhšiu šupku spracovala p. Harsányiová (218,5 cm!). Tí, čo prišli, mali tak možnosť nielen sa zapojiť do zemiakového virvaru, ale aj si posediť pri dobrých jedlách, započúvať sa do hudby alebo len tak poklebetiť s priateľmi.

Podakovanie organizátorov patrí tímu gazdíniek v zložení pani Krausová, Zennerová, Púšová, Gažíková, Kamenárová, Kožíková, Žihlavsá, Harsányiová, Luhová, Gregorová, ktorý dopĺňali páni Šablický, Zenner, Zlámala, Majtán a Ladislavovi a Stanislavovi Piovarčiovcom.

(jh)

NOVÝ PARK ZAČNE O MESIAC SLUŽIŤ VEREJNOSTI

V apríli sa začali po dlhších projektových a iných prípravách terénne práce na premene tzv. Nového parku na Hlohovskej ceste. Park vlastne ani nikdy nezačal naplno slúžiť svojmu účelu – ľudia si doň nezvykli chodiť, pretože nebolo prečo. Priestor si pamätali ako starý cintorín a ináč ho nevnímali ani po jeho desakralizácii (odsvätení) v 80. rokoch minulého storočia, jednak areál neponúkal žiadne možnosti na jeho vnútorné naplnenie. Bola to mŕtva zóna mesta, akoby pokračovateľka svojho prvotného účelu. Aj preto sa predstavitelia v anketách pýtali obyvateľov, ako by si po desiatkach rokov predstavovali využitie tohto zanedbaného, schátraného priestoru, z ktorého postupne zmizli lavičky, ale aj dlažba z chodníkov či časti oplotenia a vandali opakovane zničili to, čo sa ešte zničť dalo. Rovnako ako park na námestí, ktorý ožil a našiel svoje skutočné poslanie práve vďaka džavotu detí a vďaka tomu, že zrazu okrem zelenej plochy ponúkol možnosti na mnohoraké aktivity. Obyvateľom sa pozdávala ako najlepšia myšlienka vdýchnuť miestu nový život a ponúknuť tomuto priestoru novú alternatívu. Stalo sa ňou pretvorenie parku na oddychovú zónu, v ktorej by naši mohli relaxovať nielen deti, ale aj dospelí.

Od apríla tento priestor podstúpil veľa zásadných zmien počnúc terénnymi úpravami, kladením vodovodných a elektrických rozvodov, odkanalizovaním, vybudovaním nového osvetlenia, rekonštrukcie alebo doplnenia oplotenia až po osadenie hracích prvkov a vytvorenie piazzety v prednej časti parku. Na svoje pôvodné miesta sa vrátili aj zreštaurované kríže. Keďže v polovici novembra by mal byť park odovzdaný verejnosti, zaujímali sme sa o to, ako realizáciu projektu vidia autori projektu. V súťaži o najlepšiu architektonickú štúdiu uspela trojica autorov Klára Zahradníčková, Jakub Kopec a Tomáš Džadoň.

Keď sa povie oddychová zóna zameraná na rodiny s deťmi, každý si predstaví najmä miesto s preliezkami alebo inými atrakciami pre deti. Čo nové ponúkne rekonštrukcia oproti tejto predstave?

Tomáš Džadoň: Leopoldov chápeme ako progresívne mesto (ako jedno z mála miest na Slovensku organizuje architektonické súťaže), ktoré aj v tomto prípade chce progresívne riešenia. Ihrisko bude „neokukané“ a špecifické.

Jakub Kopecký: Rekonštrukcia nabídnú iné průlezky a atrakcie než obvyklé standardizované či typové prvky. A iné bude také jejich rozmístění. Oproti běžným dětským hřištím s množstvím atrakcí na malé ploše budou hrací prvky rozmístěny velkoryseji po celé ploše parku.

Nepůjde teda o klasické dětské ihrisko so železnými preliezkami alebo hojdačkami. Spolehli ste sa na iné materiály...

TD: Návrh dětského ihriska v Leopoldově vznikol privlastnením si sériovo vyrábávaných, teda prefabrikovaných elementov. Už na prvý pohľad to nebude klasické dětské ihrisko s viac-menej jasným spôsobom ako ho

používať. Hra by mala rozvíjať dětskú predstavitelnosť, preto riešenie prvkov láka k objavovaniu a ich tvarovanie a umiestnenie na čistinkách po celom parku zase podnecuje deti k pohybu. Väčšina použitých prefabrikátov slúži na distribúciu či zadržiavanie vody, hracie objekty tak dávajú nahliadnuť inžinierske elementy, ktoré v období narastajúceho sucha dostávajú nový rozmer. S vodovodnými spojkami veľkých rozmerov, drenážnymi boxmi, gravitačnými rúrami, pieskovým filtrom na veľké bazény alebo s betonovými šachtovými dnami v úlohe hracích atrakcií sa bežne nestretávame, preto hracie prvky budú atrakciou samy o sebe. Dôležitou časťou koncepcie je aj história miesta, ku ktorej máme veľmi blízky vzťah – v Leopoldove bol väznený starý otec Kláry Zahradníčkovej, známy český básnik Jan Zahradníček. Z parku sa nesnažíme vytvárať monoužitelné dětské ihrisko, teda skryť pred Leopoldovčanmi to, že to bol niekedy cintorín. Naopak, historické vrstvy chápeme ako ďalší, možno až edukatívny prvok. Ponechávame na svojom pôvodnom mieste kríže a z pozostatkov sochársky tvarova-

ných náhrobkov, väčšinou z 19. storočia, tvoríme tzv. lapidárium – vonkajšiu galériu.

Z čoho ste vychádzali pri tvorbe projektu a čo očakávate od parku po jeho rekonštrukcii? Čím areál osloví dospelých?

JK: Park je súčasťou verejného priestoru mesta, teda priestoru spoločne sdieľaného všetmi jeho obyvateľmi či návštevníkmi. Ako takový predstavuje viac než len oddychovú zónu pre rodiny s deťmi. Môže byť užívaný na stretnutia, odpočinok, zábavu či hru, ale aj ako riešenie susedských a iných záležitostí, alebo len ako skrátenie cesty. Rekonštrukcia pracuje práve s takýmto poľom možností. Snaží sa vtiahnuť do dňa kolemdojúcich či kolemdojúcich cyklistov (rozšírenie chodníku pri Hlohovskej ceste) rovnako ako susedy (branky z súkromných pozemkov) a nabídnúť im niečo viac, než majú doma na zahradě.

TD: Park, resp. detské ihrisko bude prehľadné, bezpečné. Rodičia nebudú musieť dávať na deti neustály pozor, budú môcť utužovať susedské vzťahy a robiť tak Leopoldov krajším mestom, resp. miestom, akým je už teraz.

Využili ste dispozície, ktoré areál ponúkal. Ktoré to boli a ktoré ste dotvorili?

JK: Snažili sme sa naviazať na historickú vrstvu pôvodného hřbitova, čiastočne ji ponechať, čiastočne prispôbiť novému kontextu a doplniť novými prvky. Koncepcia parku znovu uvádza na scénu typ mestského priestoru, ktorý bol obľúbený predovšetkým v období Fin de siècle, v súčasnosti je však takmer zapomenutý. Jedná sa o park s voľne prístupným parterom, jehož povrch je tvorený mladým povrchom stíněným stromovým pralesom.

V novom háji stromů jsou ponechány myšlenky k osazení hracích prvků a lapidária vybraných náhrobních kamenů. Kromě nich v parku zůstaly kříže uvozující původní alej nebo kaplička, která se stane dominantou rozšířeného chodníku do Hlohovské cesty (tzv. piazzeta). Původní oplocení do Hlohovské cesty bude nově osazeno v pozici za kapličkou, do Rázusovy ulice park vy-

mezí nový plot. Ve stávajících zdech oddělovajících park budou na přání majitelů sousedních zahrad osazeny nové branky. Podél těchto zdí budou také umístěny nové lavičky a koše na tříděný odpad. V parku nebude chybět internetové připojení, stejně jako zásuvky k pohotovostnímu dobíjení chytrých zařízení.

Ako je v areáli riešená zeleň?

Klára Zahradníčková: Centrální alej rozptýlíme po celé ploše do rastru háje. Body sítě navíc akcentujeme „zelenými kruhy“, které mají za úkol ochránit kořenové prostory stromů a přispívají k lepšímu přísunu dešťové vody. Používáme kombinaci rychle rostoucích druhů i těch, které rostou pomaleji, ale zase déle žijí. Takže v průběhu let bude patrná rozdílná dynamika růstu.

O výsadbě jsme přemýšleli také s ohledem na aktuální klimatická témata. Vybrali jsme stromy, které se přirozeně vyskytují více v jižnějších oblastech a měly by být odolnější vůči suchu a vysokým letním teplotám. Až se koruny stromů společně spojí v parném létě budou vytvářet příjemné mikroklima. Prvky výsadby by měly být pár let po založení soběstačné. Pro jejich fungování nebude potřeba tolik energie. Jak lidské, tak například k přísunu vody pro závlahu nebo aplikaci chemických postřiků pro odplevelení, jako tomu je například u klasického uměle udržovaného parkového trávníku.

JK: Jak bylo naznačeno, pracovali jsme také se zadržováním dešťové vody. K řešení vodního hospodářství parku jsme oslovili jednoho z mála specialistů v ČR na dešťovou vodu a její udržitelné využití inženýra Jiřího Vítky. Povrch parku je tvarován tak, aby se dešťová voda zadržovala kolem stromů jako jejich přirozená zálivka, pro zachycení přívalových srážek je po obvodu parku vybudován systém vsakovacích rýh. K závlaze nově vysazených stromů byla zrealizována nová studna. A nezapomněli jsme ani na vodu pro uživatele parku, tu bude zajišťovat pítka a veřejné WC.

Za rozhovor děkuje Juraj Hladký

Vo väznici prezentovali, ako zvládnuť mimoriadnu situáciu

V súlade s hlavnými úlohami Zboru väzenskej a justičnej stráže na rok 2018 sa uskutočnilo v piatok 5. októbra v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov cvičenie zamerané na praktickú činnosť riešenia mimoriadnej situácie v súčinnosti s poriad-

kovými jednotkami ústavov Hrnčiarovce nad Parnou, Bratislava, Nitra-Chrenová a Pohotovostným policajným útvarom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave a Hasičským a záchranným zborom v Hlohovci. Námetom cvičenia bolo riešenie vzniku mimoriadnej situácie vyžadujúcej si krízové vyjednávanie – vzburu obvinených a branie rukojemníka. Zasahujúce zložky pristupovali k plneniu úloh počas cvičenia autenticky, nasimulovaná krízová situácia bola zvládnutá vysoko profesionálne a viedla k úspešnému zvládnutiu potlačenia nasimulovaného nepokoja. Na záver sa účastníkom cvičenia prihovoril námestník generálneho riaditeľa zboru pre služobné veci, ktorý sa poďakoval za aktívny a profesionálny prístup zasahujúcich príslušníkov. Zostáva len veriť, že aj napriek prezentovanej pripravenosti súčinnosťných jednotiek zvládnuť takúto mimoriadnu udalosť nebude potrebné využiť ju v reálnom nasadení.

(ra)

Chodci budú do Šulekova prechádzať bezpečnejšie

Hustnúca cestná doprava čoraz viac ohrozuje chodcov nielen v meste, ale aj mimo neho. Veľký problém bezpečne prísť do cieľa majú aj chodci, ktorí využívajú autobusové zastávky pri Šulekove, pretože chodník smerujúci z Leopoldova sa končí pri Novopoldi. Úsek medzi križovatkou pri Šulekove a Leopoldom pokladajú za nebezpečný aj vodiči obzvlášť večer, pretože neosvetlených chodcov na úzkej ceste zočia až v poslednej chvíli. Situáciu vyrieši vyše 530 metrov dlhý a 2 metre široký chodník, s ktorého prípravou začalo mesto Leopoldov na začiatku októbra. Nový chodník zo zámkovej dlažby bude prirodzene nadväzovať na existujúci chodník medzi Leopoldom a tzv. Novopoldom a ďalším bonusom pre peších aj vodičov bude to, že bude osvetlený. Jeho realizáciu mesto pripravovalo dlhšie, pretože bolo potrebné vysporiadať pozemky, na ktorých vzniká – časť z nich vlastnil Slovenský pozemkový fond, časť zasa súkromní vlastníci, ba bolo potrebné počkať aj na ukončenie dedičských konaní. Po asi dvoch rokoch sú už pozemky pripravené na realizáciu chodníka a osadené sú už aj stĺpy osvetlenia. Chodník bude obchádzať odbočovací pruh v smere od Hlohovca a v prvej etape bude dokončený do vzdialenosti asi 40 m od autobusovej zastávky pri čerpacej stanici, keďže posledný 40-metrový úsek sa doteraz nepodarilo majetkovo vysporiadať. Verejnosti by mal začať slúžiť v druhej polovici novembra.

(jh)

Európsky deň jazykov

Prečo je dôležité učiť sa cudzie jazyky? Aký má význam ovládať viac ako jeden cudzí jazyk? Koľko je teda vo svete vlastne jazykov? Tieto a mnohé ďalšie otázky si tento rok kladli žiaci a žiačky základnej školy na projektovom dni s názvom Európsky deň jazykov.

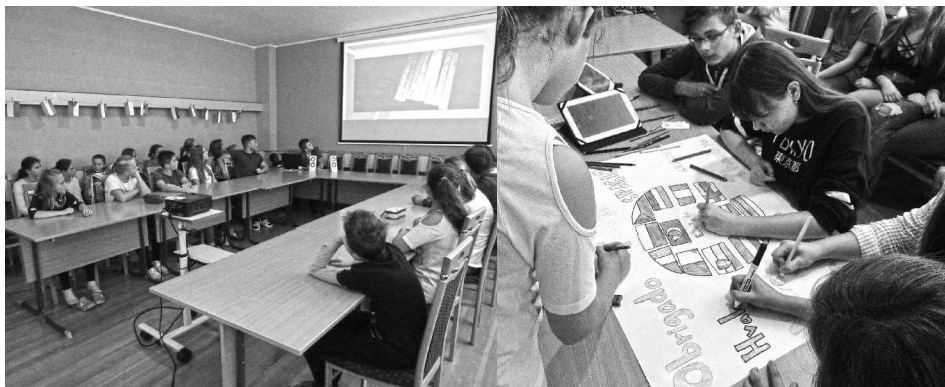
Cieľom tohto projektu je podnietiť u našich žiakov záujem o štúdium cudzích jazykov, poukázať na jazykovú rozmanitosť Európy, motivovať žiakov k seba-

rozvoju počas vyučovania a aj v mimoškolskej činnosti.

Žiaci počas tohto dňa absolvovali súťažno-zábavný kvíz, v rámci ktorého odpovedali na vedomostné otázky súvisiace nielen s jazykmi Európy, ale aj významnými európskymi osobnosťami z histórie a aj súčasnosti. Vydali sa spolu na virtuálnu prechádzku po európskych krajinách - spoznávali hlavné mestá a významné európske pamiatky. Zábavným spôsobom si vymieňali vedomosti a poznatky z rôznych jazykov, ktoré sa v škole vyučujú, napríklad z angličtiny, nemčiny, ruštiny a francúzštiny, ale naučili sa aj zopár slov z maďarčiny, poľštiny alebo v jazyku esperanto. Na záver mali žiaci za úlohu vytvoriť a odprezentovať plagát, ktorým by motivovali svojich kamarátov k učeniu rôznych jazykov. Informácie o krajinách si vyhľadávali pomocou tabletov, spolupracovali na vymyslení pútavého sloganu, neskôr využili svoju kreativitu aj výtvarné nadanie a plagát originálne ilustrovali.

Európsky deň jazykov sa oslavuje každoročne 26. septembra od roku 2001 v rámci celej Európy a my ho považujeme za skvelú príležitosť na propagáciu cudzích jazykov a multikultúrnej výchovy na našej škole.

Simona Šoková

Trat' z Leopoldova do Lužianok má 120 rokov

Stanica Leopoldov v roku 1969. Vľavo od impozantnej staničnej budovy zo začiatku 20. storočia je rušeň radu 477.0 čakajúci na súpravu osobného vlaku, ktorú odvezie do Nitry...
Zbierka: Lýdia PAUEROVÁ

Na železničnej stanici v Hlohovci sa uskutočnila malá slávnosť. Po obnove tam znovuosadili pamätnú tabuľu pripomínajúcu prvý príchod vlaku do Hlohovca. Dôležité je pripomenúť, že tento vlak prišiel z Leopoldova. Aby sa potom vydal na cestu do Lužianok a smerom do Nitry. My si 120. výročie vzniku tejto trate, ktorá je jednou z viacerých tratí vychádzajúcich z nášho mesta, pripomenieme.

Po rakúsko-uhorskom vyrovnaní v roku 1867 sa myšlienky na rozvoj železníc v Uhorsku pripravovali priamo v Budapešti, nezávisle od Viedne. Bolo potrebné najskôr postaviť diaľkové trasy vyžadujúce značné finančné prostriedky, ktoré bolo možné získať zvyčajne závisle od aktuálnej hospodárskej situácie krajiny. Z pohľadu súčasného územia Slovenska vznikli najdôležitejšie železničné trate do 80. rokov 19. storočia a po tomto období sa pristupovalo predovšetkým k výstavbe kratších tratí, často s jednoduchším vybavením pre ľahšie menej únosné vlaky, a teda aj finančne nenáročnejšie. Železničná sieť sa tak začala dopĺňať tzv. miestnymi železnicami.

Trate chceli stavať aj špekulanti

Nie inak to bolo aj v oblasti medzi Nitrou a Považím. Na konci 19. storočia už viedla cez Nitru trať Palárikovo – Šurany – Topoľčany – Prievidza (postupne dokončená do roku 1896) a Považím trať Bratislava – Trnava – Trenčín – Žilina (postupne dokončená do roku 1883). Stáročia osvedčená dopravná trasa medzi južnou Moravou a Nitrou, ktorá tvorila dôležitú obchodnú cestu medzi strednou Európou a orientálnymi krajinami, sa však výstavby hlavnej železnice na rovnakej trase nedočkala. Po niekoľkých neúspešných pokusoch rôznych osobností a spoločností (medzi inými aj finančného hazardéra Henryho Bethela Strousberga, ktorý sa často kontroverznými machináciami usiloval o výstavbu niekoľkých tratí, z ktorých nakoniec ani jednu nepostavil) sa myšlienka priameho železničného spojenia Nitry s Moravou nakoniec zrealizovala až v samom závere deväťdesiatych rokov 19. storočia formou výstavby miestnej železnice.

Koncesiu na výstavbu získala spoločnosť Uhorskej severozápadnej miestnej železnice nariadením Uhorského kráľovského ministerstva obchodu pre Ing. Júliusa Auspitzu a spol. z Budapešti. Podľa nej sa mali priamo postaviť trate Lužianky (Sarluska-Uzbég) – Hlohovec – Leopoldov a Trnava – Jablonica – Kúty – krajinská hranica (smer Břeclav) a umožniť peážna doprava (vozidlá miestnej železnice mohli jazdiť po trati inej železnice na základe zmluvy) na tratiach v tom čase už po zoštátnení vo vlastníctve Uhorských kráľovských železníc (MÁV) v úsekoch Nitra – Lužianky a Leopoldov – Trnava. V Břeclavi sa mala trať napojiť na dôležité hlavné trate z Viedne do Brna a Píseka.

Prvotriedny úsek

Podľa spomenutých úsekov je potrebné rozdeliť aj samotnú výstavbu železnice. Prvý úsek predstavoval prestavbu trate Nitra – Lužianky (miestnej železnice) podľa parametrov pre hlavnú trať prvej triedy, teda na väčšie zaťaženie a vyššiu rýchlosť. Náklady na prestavbu hradil štát, pretože spojenie Nitry s traťou Galanta/Bratislava – Leopoldov – Trenčín – Žilina malo aj strategický význam (napr. tým vzniklo spojenie dôležitých vojenských pevností a posádok).

Ako prvotriedny sa budoval aj nový úsek Lužianky – Leopoldov. Trať sa začínala v stanici Lužianky a smerovala mierne zvlnenou poľnohospodárskou krajinou až k obci Kľačany. V týchto miestach prekonala rozvodie Nitry a Váhu prechodom cez sedlo. Ďalej klesala až do Hlohovca, odkiaľ sa už len postupne zmierňujúcimi sklonmi a vodorovným úsekom dosiahla stanicu Leopoldov v nadmorskej výške 143,8 m. Najväčšou umelou stavbou na trati sa stal oceľový most cez rieku Váh medzi Hlohovcom a Leopoldovom. Na trati Lužianky – Leopoldov boli postavené stanice Alekšince, Rišňovce (s vodárnou na doberanie vody do parných rušňov) a Hlohovec, ďalej zastávka s nákladiskom Andač a zastávka Kľačany. Železničné stanice Leopoldov a Trnava sa s narastajúcou intenzitou prepravy postupne rozširovali (napríklad Trnava získala novú staničnú budovu v roku 1896, Leopoldov na začiatku

V 60. a 70. rokoch, teda v čase pomaly končiacej pernej éry, jazdili na osobných vlakoch medzi Leopoldovom a Nitrou najmä rušne radu 477.0, prezývané aj Papagáj. Záber z 19. septembra 1971 zachytil stroj 477.032 na čele Os 908 vychádzajúceho zo stanice Leopoldov smerom na Hlohovec.

Foto: Ondřej ŘEPKA

20. storočia). Až úsek Trnava – Kúty sa budoval podľa predpisov pre miestne železnice. Náklady na stavbu jedného kilometra hlavnej trate vyšli na sumu 94 995 vtedajších korún, na jeden kilometer vedľajšej trate na 70 000 vtedajších korún.

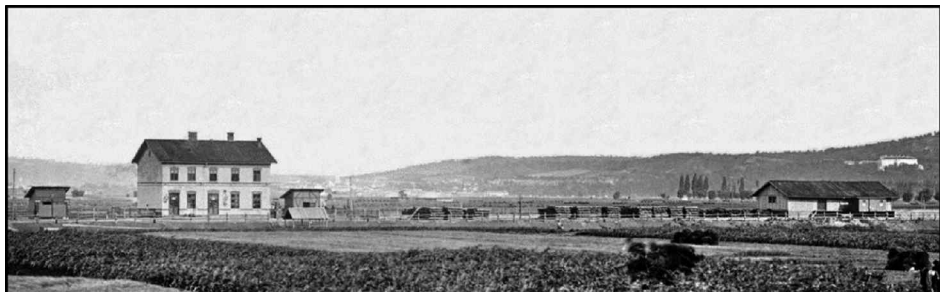
Dokončili ju pred 120 rokmi

Úsek Lužianky – Hlohovec odovzdali do prevádzky 18. decembra 1897 a úsek Hlohovec – Leopoldov 31. marca 1898, po dokončení už spomenutého mosta cez Váh. Už 14. decembra 1897 odovzdali do užívania úseky Trnava – Smolenice a Jablonica – Kúty a po dokončení tunela cez Malé Karpaty dňa 11. júna 1898 aj úsek Smolenice – Jablonica. Posledný úsek Uhorskej severozápadnej miestnej železnice z Kútov do Břeclavi (v tom čase s názvom Lundenburg) odovzdali do prevádzky dňa 8. septembra 1900. Celková dĺžka nových úsekov tratí dosiahla na uhorskom území 100 km. Dodatkom ku koncesii postavila a prevádzkovala rovnaká spoločnosť aj odbočku miestnej železnice Jablonica – Brezová pod Bradlom s dĺžkou 11,7 km, ktorú odovzdali do používania dňa 6. septembra 1899. Z pohľadu trate Lužianky – Leopoldov ešte stojí za zmienku postavenie miestnej železnice z Lužianok do Radošiny, ktorú dokončili 26. novembra 1909. V úseku Lužianky – Zbehy neskôr splynuli tieto trate do jednej.

Úseky Lužianky – Leopoldov a Trnava – Kúty – Břeclav mali po svojom sprevádzkovaní ďalší vývoj navzájom odlišný. Organizácia prevádzky, ktorú už od začiatku zabezpečovali MÁV na účet vlastníka železnice, sa prispôbovala miestnym podmienkam, vozbným ramenám rušňov v okruhu svojich výhrevní (Nitra, Leopoldov, Trnava, Kúty) a najmä miestnym prepravným prúdom cestujúcich. Preto sa úsek Lužianky – Leopoldov sústreďoval okrem miestnej prepravy aj na diaľkovú ako spojenie Ponitria a Považia a úsek z Trnavy na Kúty prevažne len ako miestna železnica s možnosťou prepravy nákladných vozňov na nadväzujúce železničné trate. Osobné vlaky neboli všetky prevádzkované v celom úseku ako priamy spoj, ale v niektorých prípadoch bolo potrebné prestupovať v Leopoldove a v Trnave, resp. boli prevádzkované len v určitom úseku (zvyčajne s nadväznosťou na vlaky z iných smerov). Nákladné vozne, samozrejme, prechádzali aj v celej dĺžke trate, často však ešte ďalej, keďže zabezpečovali prepravu bez prekladania až priamo do cieľa svojej cesty, teda do rôznych tovární, skladov a obchodov po celej Európe. Obvyklé boli aj zmiešané vlaky, teda nákladné vlaky s osobnými vozňami prepravujúcimi cestujúcich.

Vlečka pri pevnosti

Za zaujímavosť je možné považovať postavenie železničnej vlečky odbočujúcej zo širšej trate od Hlohovca, ktorá viedla do bývalej pevnosti pri Leopoldove, v tom čase už používanej ako väznica. Nové trate zlepšili podmienky na rozvoj nielen miestneho priemyslu, ale aj

Stanica Leopoldov v roku 1876 (v tom čase Lipotvár-Galgóc). teda krátko po jej výstavbe. V pozadí je vidieť mesto Hlohovec a vpravo za skladosm aj zámok v Hlohovci.

Zbierka: Západoslovenského múzea Trnava

Stará vlečka vnútri väznice.

Archív ZVJS

vzdialenejších oblastí. Napr. pre handlovské bane predstavovali ďalšie možnosti odbytu uhlia. Sľubný rozvoj spomalila prvá svetová vojna. Podľa cestovného poriadku platného od 1. mája 1916 (trať bola označená číslom 240a Nitra – Leopoldov), teda už z obdobia prvej svetovej vojny, premával na trati Lužianky – Leopoldov jeden pár osobných vlakov v úseku Nitra – Leopoldov a jeden pár osobných vlakov v úseku Nitra – Kúty.

Koniec vojny, rozpad monarchie, vznik samostatnej Československej republiky a neujasnené vzťahy s Maďarskom výrazne zasahovali do prevádzky železnice v rokoch 1918 až 1919. Prechod od správy MÁV pod správu nových Československých štátnych železníc (ČSD) bol sprevádzaný štrajkami a postupným odchodom maďarského personálu do Maďarska, ktorý bolo potrebné nahradiť novými pracovníkmi, často z českej a moravskej časti republiky. V 30. rokoch k telegrafu, ktorý bol v prevádzke súbežne s celou traťou Lužianky – Leopoldov, pribudol aj traťový telefón. Telefónne linky postupne taktiež pribúdali, takže okrem dorozumenia medzi susednými stanicami bolo postupne možné telefónne hovory prepájať aj do vzdialenejších staníc.

Ďalšou novou traťou, ktorá ešte výraznejšie ovplyvnila prevádzku na trati Lužianky – Leopoldov, bola trať Lužianky – Zlaté Moravce. Odovzdali ju do užívania dňa 15. mája 1938 a nasledujúci deň začala riadna prevádzka. Vznikla ako snaha o vybudovanie hlavnej trate naprieč celou Československou republikou, ktorá by sa vyhýbala ohrozeným pohraničným oblastiam. Po odstúpení južných oblastí Maďarsku sa stala jedinou južnou spojnicou so stredom Slovenska. Preto vznikol aj tlak na zvýšenie priepustnosti trate Lužianky – Leopoldov, zvýšený požiadavkou nemeckej armády na možnosť transportných vlakov v smere západ – východ (príprava útoku na Poľsko a následne na Sovietsky zväz).

Prepravovali ňou aj zbrane

To už však vznikol slovenský štát a vypukla druhá svetová vojna. Prvá zatažkávací skúška trate Lužianky – Leopoldov v dôsledku druhej svetovej vojny nastala v septembri 1939 po vyhlásení vojny Poľsku Nemeckou ríšou. Denne prešlo po trati asi 45 súprav nemeckej techniky. Aj na základe väčších požiadaviek na prepravu sa vypracovala projektová dokumentácia a pripravila rekonštrukcia trate Lužianky – Leopoldov s cieľom zvýšiť maximálnu

rýchlosť na trati, zvýšiť dovolené nápravové zataženie a umožniť križovanie dlhších vlakov. Ako prvé sa postavili výhybne Klačany a Dvor Oder, ktoré umožňovali križovanie dlhých vlakov v prípade potreby (napr. zvýšenie počtu vojenských transportov a pod.). Inak boli neobsadené a uzamknuté. Smerové úpravy niektorých oblúkov vrátane stavby kratších preložiek umožnilo zvýšiť na trati medzi Leopoldovom a Hlohovcom rýchlosť na 90 km/h, medzi Hlohovcom a Lužiankami na rýchlosť 100 km/h, s obmedzením na 80 km/h (oblúk medzi Hlohovcom a mostom cez Váh), na 60 km/h (výjazdy do staníc Leopoldov a Lužianky). Medzi Lužiankami (za obcou Zbehy) a Alekšincami sa postavila prakticky nová trať.

Cestovanie ako v Indii

Na prestavbe trate sa pracovalo už od roku 1940, pričom nasadených bolo vyše 1000 robotníkov, v roku 1941 už viac ako 1200, prevažne z okolia, čím si ľudia finančne polepšili oproti sezónnym prácam v poľnohospodárstve, ktorými sa tunajší ľud zväčša živil. Po prechode frontu sa jazdilo živelne, spočiatku pre potreby Červenej armády. Osobné vlaky boli preplnené až tak, že cestujúci sedeli alebo ležali na strechách osobných vozňov. Až v decembri 1945 sa začal reálne používať cestovný poriadok a prevádzkové pomery sa tak stabilizovali.

Po dokončení prestavby a stavieb preložiek a trate Zbehy – Jelšovce, ako aj po postavení novej konštrukcie mosta cez Váh pri Hlohovci (1948), sa už žiadne veľké stavby na trati Lužianky – Leopoldov neuskutočnili. Prakticky nepoužívaná výhybňa Klačany bola zrušená (zostala len zastávka) a pri obci Zbehy vznikla medzi stanicou Zbehy a stanicou Lužianky zastávka. Zastávka s nákladiskom Andač nebola pre prechod frontu v roku 1945 dokončená podľa pôvodných plánov, pretože nebol pre ňu materiál ani pracovníci. Po strate významu nákladnej prepravy, bolo nákladisko časom zrušené a osobná zastávka neskôr presunutá bližšie k Alekšinciam, čím bola bližšie aj k obci Andač.

Nárast prepráv najmä v nákladnej doprave viedol k rozhodnutiam vybudovať tzv. tretí hlavný ťah naprieč Slovenskom smerom na južnú Moravu. S tým súvisela aj rekonštrukcia trate Kozárovce – Zlaté Moravce – Lužianky – Leopoldov. Trať sa mala zdvojsť a elektrifikovať. To sa však do roku 1989 už nestihlo realizovať.

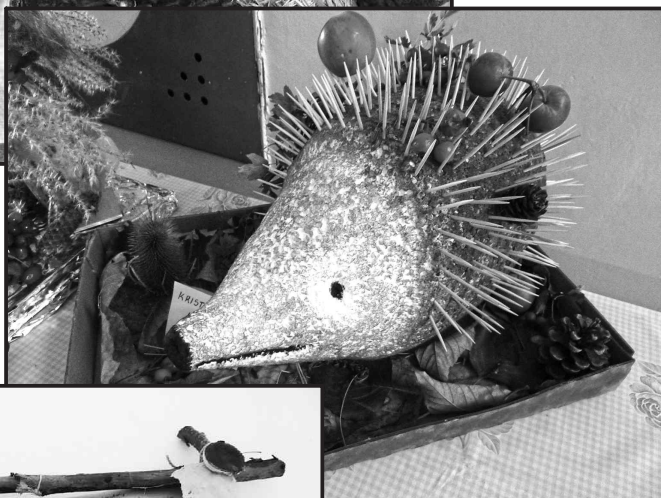
Súčasne s elektrifikáciou tratí Galanta – Sered – Leopoldov a Bratislava – Púchov (80. roky) bola elektrifikovaná aj trať z Leopoldova až k zastávke Leopoldov zastávka do km 26,300. Toto trolejové vedenie bolo pri rekonštrukcii stanice Leopoldov (v súvislosti s modernizáciou trate Bratislava – Púchov na rýchlosť 160 km/h) ukončené ešte v obvode stanice, teda pred vchodovým návestidlom do stanice Leopoldov od Hlohovca. (pokračovanie nabadúce)

Marko Engler, foto archív autor a reprofoto redakcie

Plody jesene

V deň jesennej rovnodennosti sme v základnej škole otvorili výstavu Plody jesene. Žiaci sa veľmi aktívne zapojili do jesennej tvorby a prezentovali svoje práce v skutočne hojnom počte.

Tvorili ich na hodinách výtvarnej výchovy, techniky, pracovného vyučovania i v rámci krúžkovej činnosti. Tým najmenším s prácami pomohli aj rodičia. Každého mohla zaujať nápaditá tvorba ako napríklad ježko, Mimoň, levanduľový strom, rozkvitnutá lúka, les, zvieratka, aranžmány, dekorácie a iné kreatívne nápady.

Tie najzaujímavejšie práce boli vybrané s pomocou zástupcov žiackeho parlamentu, pani učiteľky Holanovej a pána učiteľa Macáška. Všetky víťazné práce sme ohodnotili diplomom a milou cenou. Pevne veríme, že aj vás krásne práce našich šikovných žiakov zaujali a zároveň sa tešíme na ďalšiu spoluprácu.

Mgr. Ľubica Holanová a Mgr. Lukáš Macášek

Mesto Leopoldov
v spolupráci
s Národnou
transfúznou stanicou

Leopoldovská kvapka krvi

Darovať život
máš v krvi.

LEOPOLDOVČANIA PODPORILI CHORÝCH

V ostatných rokoch sa stalo zvykom, že zasadacia miestnosť mestského úradu sa dvakrát v roku premieňa na provízornú hematologickú stanicu, kde môžu dobrovoľní darcovia krvi, ktorým viac vyhovuje darovať krv v mieste svojho bydliska, podporiť vážne chorých ľudí a vykonať tak neraz život zachraňujúci počín. Tak to bolo aj v utorok

9. októbra, keď zdravotníci z transfúznej stanice Fakultnej nemocnice v Trnave prišli na avizovaný darcovský deň do Leopoldova a ich výjazd aktívne podporilo 31 darcov z nášho mesta a bezprostredného okolia. Všetkým darcom patrí úprimná vďaka vedenia mesta za tých, pre ktorých je krv určene.

(ra)

PO ROKU OPÄŤ VO VIEDNI

Asi päťdesiatka Leopoldovčanov sa vypravila 6. októbra do kedysi cisárskej Viedne, aby spoznali centrum dnes už starodávnej monarchie a spoznali nielen jej premeny počas stáročí, ale aj niektoré jej špecifické stránky. Sobotný doobedňajší program návštevníci absolvovali v prítomnosti sprievodkyne, ktorá poskytla kvalitný a pútavý výklad počas rannej okružnej jazdy mestom. Počas nej sa mohli členovia výpravy pokochať skvostnými a majestátnymi budovami rôznych kultúrnych, politických či iných inštitúcií. Zaujala budova parlamentu, divadla, radnice, štátnej opery, ale aj honosné budovy múzeí, Práter, Hoffburg či budova OSN, ale aj prírodne ladené scenérie Dunaja s ostrovom Belveder.

Výletujúci turisti absolvovali aj pešiu vychádzku Viedňou – vydali sa po stopách hudobných velikanov. V mestskom parku sa zoznámili so životopismi Beethowena, Mozarta, Schuberta či Straussa a pristavili

sa pri ich sochách. Bola to zároveň aj akási príprava na návštevu Viedenskej štátnej opery, ktorá bola avizovaným lákadlom zájazdu. Tu Leopoldovčanom žičilo šťastie, pretože mali možnosť vidieť to, čo sa iným návštevníkom bežne nepodarí – výmenu scén či zákulisie opery.

(ra)

V ŠPORTOVOM AREÁLI MTK VZNIKÁ NOVÉ IHRISKO

V krátkom čase v areáli športového areálu na Trolaskoch vznikne nové ihrisko. Súčasne futbalové ihriská doplní workoutové ihrisko, teda bude sa zamierať na cvičenie vlastnou hmotnosťou tela a vlastnou silou na rôznych nástrojoch, ako sú hrazdy, horizontálne rebríky alebo rôzne žrde a podobne. Ihrisko mesto zrealizuje ako víťazný projekt v rámci grantu COOP Jednota a umiestnené bude v areáli MTK medzi hlavným a tréningovým ihriskom, kde je teraz umiestnený nevyužitý trávnik pri plote. S výstavbou ihriska sa začalo v polovici októbra a malo by byť dohotovené do konca mesiaca.

Workoutové ihrisko bude mať tvar kruhu s tartanovým povrchom a priamo na jeho ploche bude informačný plán cvičenia pre cvičencov. Náradie a zostavy sú vhodné pre mládež od 14 rokov a pre dospelých.

Mesto chce projektom podporiť neformálne a zdravé cvičenie mladých dospelých na verejných priestranstvách a na čerstvom vzduchu, ale takisto cvičenie seniorov. Výhodou bude to, že vstup na ihrisko bude voľný, objekt sa nebude uzamykať, teda bude prístupný stále. V ďalšom období by k ihrisku mal pribudnúť mobiliár na oddych cvičencov.

(ra)

ATLETIKA PRE MLÁDEŽ

V ostatných rokoch sa veľa hovorí o tom, ako deti majú priam odpor k telesnej aktivi-

te, resp. k cvičeniu a fyzickej aktivite. Napriek tomu sa núka zopár možností, ako deti prilákať k športu a podchytiť ich vo veľku, keď sa ešte dajú motivovať. Mesto spolu s občianskych združením Pranier prednedávnom uskutočnilo nábor detí na detskú atletiku a na prvé stretnutie prišli viac ako tri desiatky nádejných cvičení a cvičencov. Záujem detí organizátorov príjemne prekvapil, a tak sa rozhodli utvoriť dve skupiny, ktoré budú cvičiť osobitne – družstvo mladších a družstvo starších cvičencov. Zverencov bude mať na starosti skúsený tréner AK Bojničky Ján Šiška, ktorý aktívne pracuje s vyše stovkou detí aj v Bojničkách a zverenci tamojšieho atletického klubu už získali vyše osem desiatok rôznych medailových ocenení na majstrovstvách Slovenska. Stretnutia mladých atlétov sa uskutočňujú vždy v pondelok od 16. do 18. hodiny a v blízkej budúcnosti chcú organizátori atletiky prísť s ponukou ďalších organizovaných športových a voľnočasových aktivít.

(jh)

Nové povinnosti pre majiteľov psov

Prvého septembra nadobudla účinnosť novela zákona o veterinárnej starostlivosti. Zaoberá sa okrem iného tromi okruhmi problémov, ktoré môžu byť zaujímavé aj pre obyvateľov nášho mesta – chovateľov psov. Tieto okruhy možno stručne charakterizovať tromi vetami: Zviera už nie je vec, ale živá cítiaca bytosť. Povinné čipovanie psov uľahčí identifikáciu strateného psa a umožní bojovať proti nelegálnemu množeniu psov. Zavádza sa aj postihovanie týrania zvierat.

Slovensko sa prijatím novely zaraďuje medzi kultúrne krajiny, ktoré nepovažujú zviera za vec, ale za živú cítiacu bytosť. Zviera bude mať v občianskoprávných vzťahoch osobitné postavenie ako živý tvor, ktorý je schopný vnímať vlastnými zmyslami.

„Naším cieľom je povinným čipovaním psov dosiahnuť do niekoľkých rokov stav, keď nebudeme mať preplnené útulky a stratené psy sa budú rýchlo vracat majiteľom. Vďaka povinnej identifikácii psov a ich majiteľov zasiahneme aj proti nelegálnym množiteľom,“ povedala na margo zákona ministerka Gabriela Matečná. Pre majiteľov platí povinnosť začipovať psa najneskôr do 12 týždňov od jeho narodenia. V prípade jeho predaja alebo darovania inej osobe bude musieť byť pes začipovaný ešte pred zmenou vlastníka, a to bez ohľadu na vek šteňaťa. Informácie o psoch a ich držiteľoch budú zaznamenané v Centrálnom registri spoločenských zvierat.

Čipovanie je spoplatnené čiastkou maximálne 10 eur. Vlastník psa narodeného do 31. augusta 2018 je povinný zabezpečiť označenie psa najneskôr do 31. októbra 2019. To sa nevzťahuje na psa narodeného do 31. augusta 2018, ktorý sa uvádza na trh, prevádza do vlastníctva alebo drží inej osoby, prípadne sa umiestňuje do karanténnej stanice alebo útulku pre zvieratá. Ak psa narodeného do 31. októbra 2019 vlastní človek v hmotnej núdzi alebo poberateľ minimálneho dôchodku, zaplatí poplatok za čipovanie štát. Ak fyzická osoba nezabezpečí trvalé označenie psa, riskuje pokutu od veterinárnej správy vo výške 50 eur. Navyše, súkromný veterinárny lekár nezačipovaného psa nesmie ošetriť. Výnimkou sú len nevyhnutné prípady v záujme ochrany zdravia psa alebo človeka. Povinná identifikácia psov aj ich majiteľov výrazne osoží v boji proti nelegálnym množiteľom psov, keďže budú identifikovateľní a postihnuteľní.

Novela zákona o veterinárnej starostlivosti oveľa tvrdšie postihuje týranie zvierat. Zadefinovala týranie a utýranie zvierata, čo v zvýšenej miere pomôže pri objasňovaní takýchto skutkov páchaných na zvieratách. Ako týranie sa chápe aj nedostatok jedla a tekutín, štvanie zvierat proti sebe, opustenie zvierata za účelom zbavenia sa ho, spôsobovanie bolesti atď. Zákon zároveň posilňuje právomoci veterinárnych inšpektorov. V prípade podozrenia z týrania budú môcť inšpektori vstúpiť na pozemok alebo do obydľia majiteľa zvierata.

Zákon podrobne upravuje zriaďovanie karanténnych staníc a útulkov pre zvieratá, umiestňovanie zvierat do nich a zriaďovanie staníc pre zvieratá, ktoré podliehajú veterinárnym opatreniam. Novelou sa skracuje čas, po uplynutí ktorého stráca bývalý vlastník túlavého zvierata vlastnícke právo k zvieratu s tým, že vlastníctvo prejde na obec.

(ra)

Európsky týždeň mobilnej schizofrénie

Slovo mobilný, mobilná, mobilné je v poslednom desaťročí nepochybne „in“. Svetu vládnu mobily a pomaly nás ovládajú mobilné aplikácie. Aj ak chcete v nejakej inštitúcii uzatvoriť nejakú zmluvu alebo sa registrovať v internetovom obchode, musíte zadávať číslo svojho mobilu. Akoby vlastníenie mobilu bola životná nevyhnutnosť. Ale nie o tejto mobilite som chcel...

Každoročne sa opakujúci Európsky týždeň mobility má podnietiť ľudí k využívaniu alternatívnych zdrojov dopravy. Od roku 2002 sa na tejto akcii zúčastnilo vyše 2 000 slovenských miest a obcí a viac ako 40 samospráv. Miestne orgány sa vždy v septembri snažia týždeň motivovať občanov, aby obmedzili individuálnu motorovú dopravu a vymenili ju za jej ekologickejšie ekvivalenty.

A tak už mnoho rokov sledujeme, ako servilné Slovensko takmer v každej oblasti bezhlavo nasleduje všetko, čo sa vyhlási v Európskej únii. Politici šaškujú na bicykloch či vo verejnej doprave a deklarujú, že do práce sa dá chodiť aj inak ako na aute. Potom však odložia bicykel a začnú rokovať o stimuloch pre automobilky a o tom, ako by ich prilákali čím viac k budovaniu plechových táborov pre novodobých otrokov. Slovenských a už aj zahraničných. Na kedysi úrodných slovenských poliach pestujeme okrem štyroch veľkých automobiliek plodiny nie pre chov hospodárskych zvierat (ten sme už úspešne zlikvidovali), ale pre podniky vyrábajúce prímiesy do palív.

Uvedomil si vôbec niekto, že týždňom mobility vlastne protestujeme proti vlastnej hospodárskej politike? Hoci – dalo by sa to nazvať skôr nehospodárska (či až nehospodárna?) politika. Zamerať celú malú krajinu na jedno odvetvie priemyslu môže iba idiot. A v tejto situácii ešte väčší blázon podporuje, nech je to akokoľvek správne, trend chodenia peši alebo jazdenia na bicykli. Pritom sa u nás, vážené Slovenky a Slováci, nevyrábajú bicykle, ale autá. Milióny áut. A ak sa zníži ich predaj alebo, nedajbože, začnú všetci rozmýšľať ekologicky a zdravo, Slovensko skolabuje.

Krátkozraké politické špičky slepo podporujú všetko, čo im prinesie ešte aspoň jedno štvorročné obdobie v dobre platených kreslách a potom možno ešte jedno a ešte... Nadrapujú sa nad číslami o nezamestnanosti a jedným dychom uznávajú, že zákonite musí prísť recesia a asi aj kríza. Nuž čo, veď aj Marx to veľmi exaktne pomenoval vo svojej knihe Kapitál,

teraz už menej populárnej, pretože bol ideológom robotníckeho hnutia a poukazoval na konflikt proletariátu a buržoázie (proletár – človek živiaci sa predajom svojej práce – robotník; buržoázia – spoločenská vrstva vlastníaca výrobné prostriedky). To však už dnes nie je „in“, skôr naopak. Lenže či si už pred tým zakrývame oči alebo nie, konflikt medzi „operátorom výroby“ a majiteľom výrobných prostriedkov tu vždy bol, je a bude. Mimochodom, všimli ste si, že slovo robotník už tiež nie je „in“? Hanbíme sa zaň. Iba dúfam, že ho čoskoro nenahradí „otrok výroby“, ktorý nakoniec znova začne uvažovať, ako to ten Marx vlastne myslel. Kiež by si včas spomenul aj na to, ako sa hospodárske krízy riešili. Vojnami...

To je však otázka budúcnosti a nielen ja, ale určite aj vládcovia našej krajiny dúfajú, že to bude až po ich volebnom období. Nateraz treba iba menej podporovať schizofrénnu „týždne čohokoľvek“ a začať uvažovať nad tým, koho postaviť ku kormidlu našej nevelkej bárky, aby zvýšil strategickú rozmanitosť nášho hospodárstva a osial plodiny, z ktorých sa dá najesť a ktoré vydržia aj nečakané turbulencie. Pretože tie určite prídu...

Vojtech Moravčík

Kedysi bola azda najzanedbanejšou ulicou v meste Bernolákova ulica, ktorej dlho chýbal riadny asfaltový koberec. Po rekonštrukcii komunikácie na nej prevzala prím Rázusova ulica, na ktorej medzitým vrcholila výstavba rodinných domov, avšak len na jednej jej strane. S rekonštrukciou cesty, o ktorej sa uvažovalo už dávnejšie, sa začína až teraz, pretože bola závislá okrem iného od dokončenia rekonštrukcie nového parku nachádzajúceho sa medzi Hlohovskou cestou a Rázusovou ulicou.

V lokalite pôjde o vytvorenie asfaltového krytu na štrkovú cestu tak, aby sa komunikácia konštrukčne napojila na mestskú komunikáciu pri bytovke na Rázusovej ulici (v smere na Prechodné) až po nový park. Práce budú spočívať vo vyrovnávaní súčasného štrkového povrchu s vyrovnaním výtlkov a jám a následne sa zrealizujú dve vrstvy asfaltu – vyrovnávacia a vrchná vrstva.

Nová komunikácia bude asi v súčasnej polohe. Zatiaľ bude bez chodníka, pretože v lokalite sa ráta s pokračovaním individuálnej bytovej výstavby. Projektovanie chodníkov sa z technických dôvodov uskutoční až po jej realizácii. Samotné asfaltovacie práce na Rázusovej ulici by sa mali začať na konci októbra, resp. na začiatku novembra, a to v závislosti od ukončenia inštalácie posledných veľkých objektov v novom parku.

(r)

Gitku zaujalo...

Krištof, mučeník

Svätý

Sviatok: 25. júl

† okolo r. 250 ? Lýcia, dnešné Turecko

Význam mena: nesúci Krista (gr.)

Emblém: často sa zobrazuje ako obor s palicou v ruke, na chrbte nesie dieťa-Ježiša

Patrón šóférov, cestujúcich, pútnikov, športovcov; chráni pred búrkou, epidémiou

Aj vy ste si už našli vo vrecku kabáta alebo v odkladacej skrinke auta malý agnuštek s vyobrazením robustného chlapa s palicou nesúceho malého Ježiška? Vedzte, že vám ho tam dal niekto, kto vás má rád, aby vás na ceste sprevádzal a ochraňoval vás.

Sv. Krištof patrí medzi veľmi známych a populárnych svätých. Pred Druhým vatikánskym koncilom patrili aj k tzv. **štrnástim pomocníkom v núdzi**. O jeho živote a smrti nevieme však povedať nič určité. Podľa legendy bol synom pohanského kráľa (v Kanaáne alebo v Arábii). Kráľova manželka bola však kresťankou. Vďaka jej modlitbám sa im narodil syn, ktorého pohanský kráľ nazval Offerus (Offro, Adokimus alebo Reprebus) a zasvätil ho pohanským bohom Apollovi a Machmetovi. Offerus sa vyznačoval veľkou silou a obrovskou postavou. Keď dospel, chcel slúžiť len tomu najmocnejšiemu, koho stretne. Slúžil teda mocnému kráľovi a potom aj satanovi. No zistil, že aj satan sa trasie pred krížom. Hľadal teda ďalej a našiel istého pustovníka (Babylasa), ktorý mu povedal o Bohu a naučil ho základné pravdy viery. Krištof sa dal pokrstiť. Ako svoju úlohu a Božiu vôľu pre seba považoval pomáhať ľuďom dostať sa na druhý breh prudkej rieky. Jeden deň sa stalo, že prišlo dieťa, ktoré chcelo ísť tiež na druhý breh. Krištof ho teda vzal na plec a niesol. Dieťa však bolo každým krokom ťažšie a ťažšie. Krištofovi sa zdalo, akoby niesol celý svet na svojich ramenách. Dieťa sa mu predstavilo ako Spasiteľ celého sveta a kázalo mu, aby zapichol svoju palicu do zeme na brehu rieky. Krištof to urobil a do druhého dňa palica zapustila korene a vyrástla z nej nádherná palma. Veľa ľudí sa vďaka tomuto zázraku obrátilo. Tamojší kráľ sa na to nahneval, nechal Krištofa zavrieť do väzenia a neskôr ho dal šťaf.

Takto hovorí grécka legenda, ktorá vznikla azda v 6. storočí. V polovici 9. storočia sa už šírila aj na území Francúzska. Sv. Krištof však skutočne jestvoval, bol mučeníkom, ako dosvedčujú viacerí historici a svätci vo svojich dielach. Žil v Lýcii (dnešné Turecko). Zomrel asi za cisára Décia. Je patrónom mnohých chrámov a kláštorov.

Podľa www.zivotopisysvatych.sk pripravila Gitka Bayerová

Šachová partia pre zábavu i poučenie

Biely: **Branislav Krajčovič**

Čierny: **Niki Varholáková**

Slovak open Hlohovec 1998

Škandinávská obrana (B01)

1.e4 d5 2.e:d5 Jf6 [V škandinávskej obrane je možné aj iné pokračovanie čierneho:

2. - D:d5 3.Jc3 Da5 4.Jf3 Jc6 (4. - Sf5 5.b4! D:b4 6.Vb1) 5.Sb5 Sd7 6.0-0 e6 7.d4 Sb4 8.Dd3 S:c3 9.b:c3 a6 10.Sc4 Jge7 11.Vb1! Vb8 12.Jg5! Df5 13.Dg3 D:c2 14.Sd3! D:c3 15.J:f7! (15.- K:f7? 16.Sg6+) 16.S:f5 D:g3 17.f:g3! 0-0 (17. - K:f7 18.S:h7+) +-, Réti vs. Rubinstein, Teplice-Šanov 1922]

3.d4 (3.c4 c6 4.d:c6 J:c6 5.d3 e5 6.Jc3 Sf5 7.Sg5 0-0 8.Je4? J:e4! 9.S:d8 S:f2 10.Ke2 Jd4 mat.) **3. - J:d5 4.Jf3** [4.c4 Jf6 5.Jf3 e6 6.Jc3 b6 7.Sd3 Sb7 8.0-0 Sd6 9.De2 De7 10.Je4 Jbd7 11.b3 J:e4 12.S:e4 c6 13.Ve1 Jf6 14.Sc2 0-0-0, Réti vs. Breyer, Bratislava 1920; 4. - Jb6 5.Jf3 Sg4 6.c5 Jd5?! 7.Db3 b6? (7. - Sc8!) 8.Je5!, Timman vs. Bakkali, ŠO Nice 1974]

4. - Sf5 (Iné pokusy čierneho nedopadli veľmi úspešne: 4. - g6 5.c4 Jb6 6.h3 Sg7 7.Jc3 0-0 8.Se3 Jc6 9.Se2 e5 10.d5 Je7 11.g4 Ve8 12.Db3 +/- Psachis vs. Manor, Izrael 2000; 4. - Sg4 5.h3 Sh5 6.c4 Jb6 7.Jc3 e5 8.g4 e:d4 9.J:d4 Sg6 10.Sg2 c6 11.0-0 Se7 12.f4 h6 13.f5 Sh7 14.c5! Jd7 15.g5!! +-, Svidler vs. Dreev, Elista 1997) **5.Sd3 S:d3 6.D:d3 c6 7.0-0 e6 8.Jbd2 Se7 9.a3 Jd7 10.Jc4 0-0 11.Sd2 Vc8 12.Jce5 J:e5 13.d:e5 Jb6 14.De2 Dd5 15.b3 c5?! (15. - Vcd8 16.Vfe1 Dd7 17.h3 Jc8 18.Sa5 Jb6 19.Ved1 Dc7 20.c4 V:d1+ 21.D:d1 Vd8 22.Dc2 Db8 23.Sb4 Jc8 24.Vd1 Dc7 25.V:d8+ D:d8 26.Dd2 D:d2 27.J:d2 S:b4 28.a:b4 Je7 29.f4 Jf5 30.Jf3 Je3 31.Jd4 Jf5 32.J:f5 e:f5 =) 16.c4 Dc6 17.Vfd1 h6 18.Sc3 Vfd8 19.h3 Jd7 20.Vd3 Jf8 21.Vad1 Jg6 22.De3 V:d3 23V:d3 Vd8 24.g3 V:d3 25.D:d3 Jf8 26.Jd2 Dd7 27.D:d7 J:d7 28.Je4 Kf8 29.Kf1 Jb8 30.Ke2 Jc6 31.Kd3 Ke8 32.f4 b6 33.g4 Jd8 34.Ke3 Kd7 35.a4 Jb7 36.Kf3 a5 37.Kg3 Jd8 38.Kf3 Jc6 39.Ke3 Jb4?! (Čierna sa radšej nemala vzdáť svojho jazdca v približne vyrovnanej pozícii.) **40.S:b4 a:b4** (Aj po: 40. - c:b4 41.f5 Sh4 42.Kd4 Se7 43.Jg3 Sc5+ 44.Kd3 Sf8 45.Je2 h5 46.Jf4 h:g4 47.h:g4 Se7 48.f:e6+ f:e6 49.J:h5 Sf8 50.Ke3 Ke7 by vznikla remízová pozícia.) **41.Jd2 f6 42.Ke4 Sd8 43.Jf3 g5 44.f5 Ke7 45.Je1** (Pozri diagram!) **45. - Kf7?** (Správne sa mala Niki snažiť aktivizovať svojho pasívneho strelca: 45. - f:e5 46.K:e5 Sc7+! 47.Ke4 Sf4 48.Jf3 Sg3 49.Jd2 Se1 50.Jf1 Sf2 51.Kf3 Sd4 52.J:g3 Se5 53.Je4 Sd4 54.f:e6 K:e6 55.Jg3 Sf6 56.Ke4 Sg7 57.Jf5 Sf8 58.Je3 Se7 59.Jd5 Sd8 a držať partiu na remízu.) **46.Jg2 Se7 47.Je3 e:f5+??** (Rozhodujúca chyba. Po: 47. - Sd8 48.e:f6 S:f6 49.f:e6+ K:e6 50.Jf5 Sc3 51.J:h6 sa mohla ešte snažiť bojovať o remízu.) **48.K:f5 Sd8 49.Jd5** (49. - f:e5 50.K:e5 Kg6 51.Kd6 h5 52.Kc6 h:g4 53.h:g4) **a čierna sa vzdala.** Niki sa svojimi chybami nakoniec sama porazila. Tak sa to stáva aj v iných športoch - šach nevynímajúc.**

(GK)

Šachové okienko

Leopoldov je malé mesto s približne 4000 obyvateľmi, ale nájdú sa v ňom aspoň dvaja šachoví skladatelia. Jedným z nich je inžinier **Branislav Krajčovič** (* 2. 8. 1968) zo Sládkovičovej ulice, kam sa pred viacerými rokmi presťahoval z Hlohovca aj so svojimi rodičmi. Známy je v šachovej komunite viac ako praktický hráč. V simultánnej hre v Meste ruží na konci osemdesiatych rokov minulého storočia sa mu dokonca podarilo poraziť čiernymi kameňmi šachového veľmajstra Lubomíra Ftáčnika. Počas svojich vysokoškolských štúdií (absolvent Stavebnej fakulty STU v Bratislave) navštevoval *Bratislavský krúžok kompozičného šachu*, ktorý má pod vedením Bedricha Formánka za sebou už viac ako 40 rokov svojej existencie. Tam sa asi zrodila aj jeho prvá úloha. Nevieme presne, koľko šachových skladieb zložil, ale iste ich bude len pár. Svoju prvotinu uverejnil v šachovej rubrike denníka *Pravda* ešte ako 18-ročný s dosť netypickou skladbou – pomocným matom, kde však nezačína ako obyčajne čierny, ale biely. Teda biely začne a s pomocou čierneho dá mat 3. ťahom! Pomocník má dve riešenia. Prvé riešenie prezradíme: 1.Jc6 Vc2 2.Ja5 Kc3 3.Vb3 mat a druhé prenechávame na objavenie našim riešiteľom.

K významnému životnému jubileu želáme Braňovi Krajčovičovi pevné zdravie, rodinnú pohodu a nech opäť niekedy poteší riešiteľov nejakou svojou ďalšou šachovou skladbou!

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 30. novembra 2018. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený. Ako výherca za správne vyriešenie skladby č. 40 bol vyžrebovaný Michal Hlinka z Košíc. Blahoželáme!

Riešenie skladby č. 40 (Formánek): 1.Jc5+! Kd6 (1. - Kc8 2.Sg4+ f5 3.S:f5+ e6 4.S:e6 mat, 1. - Ke8 2.Sh5+ Kf8 3.Jd7+) 2.Ja6 Kd7 3.J:b8+ Kc8 4.Sa7 (4.Ja6? Kb7!) 4. - Kb7 5.J:c6 K:c6 6.Sf3+ a biely vyhrá. Skladbu nájdeme reprodukovánú aj v knihe *Šachmatnyje etudy* od G. M. Kaspariana. Skladanie šachových štúdií bolo pre Bedricha Formánka len krátkym odbočením v jeho celoživotnej kompozičnej tvorbe. Zverejnenie tejto skladby po 57 rokoch v našej rubrike inšpirovalo košického šachového skladateľa Michala Hlinku, nášho občasného riešiteľa, k jej rekonštrukcii [Biely: Kf1 Sb6 Sd1 Je6 (4), čierny: Ke8 Sa8 Sb8 Pc6 e7 (5) s výzvou: „Biely začne a vynúti výhru!“], ktorá zvýšila úroveň štúdie. Riešenie sa začína ťahmi: 1.Sh5+ Kd7 2.Jc5+ Kd6 (2. - Kc8 3.Sg4+ e6 4.S:e6 mat) 3.Ja6! Kd7! 4.J:b8+ Kc8 5.Sa7; ďalej nasleduje pôvodný variant po 5. - Kb7 a nový po 5. - c5. Úprava skladby bola uverejnená ako spoločná (Formánek a Hlinka) v šachovej rubrike denníka *Pravda* (4. októbra pod číslom 4221).

(GK)

Skladba č. 41

Branislav Krajčovič

Pravda 12. 12. 1986

**Pomocný mat 3. ťahom,
biely začne, dve riešenia (3 - 3)**

KOMUNÁLNE VOĽBY 2018

ZOZNAM ZAREGISTROVANÝCH KANDIDÁTOV pre voľby primátora mesta Leopoldov

Mesto Leopoldov uverejňuje podľa § 178 ods. 2 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zoznam kandidátov, zaregistrovaných pre voľby primátora mesta Leopoldov:

1. **Anna Bäuml, Mgr. Ing.**, 38 r., úradník, MDV SR, nezávislá kandidátka
2. **Terézia Kavuliaková, Mgr.**, 46 r., primátorka, nezávislá kandidátka
3. **Ján Mika**, 58 r., kurič, Kresťanskodemokratické hnutie

Mgr. Ing. Anna Bäuml (38r.) číslo 1

Vážení spoluobčania,

milí Leopoldovčania, spolužiaci a kamaráti,

dovoľte mi prihovoriť sa Vám ako nezávislej kandidátke v komunálnych voľbách na primátorku mesta Leopoldov s číslom 1 a poslankyňu mestského zastupiteľstva s číslom 1.

Pochádzam z rodiny, ktorá patrí k starším rodinám mesta (*rod. Machajová*). Mnohí z Vás ma poznajú cez rôzne vystúpenia a spev, ja si rada spomínam na vystúpenia tanečného krúžku ľudových tancov v prekrásnych krojoch.

Po absolvovaní gymnázia v Trnave som vyštudovala Slovenskú technickú univerzitu v odbore inžinierstvo životného prostredia. Keďže som bola od detstva vedená k histórii a kultúre Ríma, bolo pre mňa prirodzené vyštudovať druhú vysokú školu Danubius v odbore právo. Aktívne ovládam nemecký a anglický jazyk.

Po ukončení univerzity v Trnave som nastúpila do verejnej správy. Vo funkcii projektovej manažérky som riadila projekt, vyhodnotený ako jeden z najúspešnejších projektov Slovenskej republiky, otvorený bývalým premiérom a predstaviteľmi EÚ. Približne po viac ako dvoch rokoch som nastúpila do štátnej správy na Ministerstvo dopravy a výstavby SR, kde pracujem doteraz, t. j. viac ako 12 rokov. Na ministerstve som istý čas pôsobila ako riaditeľka odboru medzinárodných vzťahov, ktorý bol mojou *alma mater*. V súčasnosti pôsobím na sekcii výstavby. Reprezentujem rezort nielen na domácej pôde (ratifikácia medzinárodných zmlúv), ale aj v zahraničí (EHK OSN, EÚ). Pre

moje skúsenosti v štátnej správe, pretože funkcia si vyžaduje poznanie práva a dobré posúdenie technických riešení, ale aj pretože mesto potrebuje nový impulz, uchádzam sa najmä o post primátorky.

Moja predstava o meste je v hodnotách a kvalite, preto okrem iného si predstavujem mesto Leopoldov ako bezpečné a kultúrne, s rozvojom vedy a techniky, ako aj právneho povedomia obyvateľov. Informovať občanov o všetkom, čo sa bezprostredne týka ich života (najmä bývania, t. j. nájomné byty, zatepľovanie a energetická hospodárnosť budov, energetické certifikáty budov, výstavba, rekonštrukcia miestnych komunikácií, elektro nabíjacie stanice pre elektromobily, mestské bicykle, zveľadovanie majetku štátu a jeho využitie v prospech občanov atď.), aby boli informovaní o všetkom, čo štát schválil, a najmä o tom, čo je v ich prospech, a tak vytvoriť mesto pracujúce viac pre ľudí v príjemnej atmosfére. Taktiež by som bola rada, aby občania cítili, že sa opäť s dôverou môžu obrátiť na mesto. Keďže nemá každý možnosť sledovať vývesky mesta či už priamo na mestskom úrade alebo na internetovej stránke, verím že sa nám podarí zriadiť elektronické informačné tabule na miestach s vysokou frekvenciou obyvateľov.

Mestá dostali v tomto storočí zelenú, bola prijatá koncepcia „smart cities“, začínajú sa rozvíjať rôzne koncepty inteligentne fungujúcich miest, ktoré majú vytvárať bezpečné, plnohodnotné, pohodlné a zdravé prostredie pre obyvateľov. V tejto súvislosti vidím priestor na zriadenie elektronickej tabule na meranie smogu a stavu nášho ovzdušia, ako aj spracovaný manažment životného prostredia mesta a odpadového hospodárstva, podporu občanov pri realizácii pravidelnej bezplatnej kontroly vody a iné. Samozrejmosťou je údržba a dobudovanie mestských komunikácií, najmä bezpečnej komunikácie v okolí materskej škôlky, vybudovanie dopravného ihriska pre deti, riešenie označenie prechodov pre chodcov a iné. Taktiež na Nádražnej ulici je potrebné upraviť komunikáciu a zabezpečiť prehľadnosť nebezpečnej zákruty. Čo sa týka Slovenskej pošty, keďže sama často riešim limitovaný časový fond, verím že sa nám podarí priniesť „post box“ aj do nášho mesta, aby sa občania k svojim zásielkam dostali aj mimo úradných hodín. Mojm záujmom je územno-plánovací rozvoj mesta, ale aj zriadenie domu sociálnych služieb a kultúrneho centra, zmodernizovanie Spolkovej záhrady, výstavba požiarnej zbrojnice a dôstojný dom smútku.

V neposlednom rade vidím rozvoj v zariadení „outdoor“ (spartan) športovísk tak, aby slúžili všetkým vekovým kategóriám v každom počasí a bezplatne. Vidím viac príležitostí na relax a trávenie voľného času aj pre mamičky s deťmi, definovanie kvalitnej inline komunikácie (kolieskové korčule), dokončenie cyklotrasy. V mojej činnosti by som sa okrem iného chcela zamerať na komplexnú výsadbu mesta. Tiež by som rada nadviazala na tradíciu krojov a jeden deň v roku venovala ľudovej tradícii.

Je toho, samozrejme, oveľa viac, čo sa dá spraviť, a preto moja predstava je dlhodobé udržateľné, kvalitné, bezpečné a zdravé prostredie pre obyvateľov mesta. Rada nadviažem na všetko dobré, čo už v našom meste úspešne existuje, alebo čo by občania privítali.

Verím, že Leopoldov je naša spoločná srdcová záležitosť, preto ak chceme niečo zmeniť, je potrebný každý hlas a ja sa poteším, ak ma pridáte svojím hlasom podporiť a zakrúžkujete číslo 1, pretože len spolu to dokážeme na jednotku (1). Zároveň týmto ďakujem všetkým, ktorí mi umožnili zúčastniť sa tejto kandidatúry za ich podporu a ďakujem všetkým, ktorí ma podporia vo voľbách.

„Správne rozhodnutia v prítomnosti tvoria našu budúcnosť, tak vykročme spolu.“

Mgr. Terézia Kavuliaková (46 r.) č. 2

Milí spoluobčania, Leopoldovčanky a Leopoldovčania,

rozhodovanie a voľba patrí do nášho každodenného života. Hľadáme najkratšiu cestu, krajšie bývanie, lepšiu chuť, ideálneho partnera, vhodný spôsob a ešte veľa iného. Každý deň si z niečoho vyberáme a týmto výberom ovplyvňujeme svoju budúcnosť. Naše mesto si zaslúži spokojných obyvateľov. Naše deti a mládež potrebujú pre svoj rozvoj vhodné podmienky v jasliach, škôlke, škole či klubovni a na športovisku. Naši mladí potrebujú cítiť zodpovednosť a zaslúžia si byť vypočutí, pochopení a úspešní. Rodiny potrebujú miesta pre seba, voľný čas a aktivity. Naši seniori túžia po pokojnej jeseni života v domácom kruhu a všetci spolu túžime po peknom prostredí, po cieľoch, ktoré nie sú iba holými predstavami, ale dokážu sa stať aj naplnenými snami. Radi by sme mali krásne ulice, chodníky, budovy, cesty, parky, športoviská. Tak určite vyzerá v mysli každého z nás miesto, kde sa dobre žije. Ale kvalita mesta nezávisí len od jeho hmotnej a vizuálnej podoby. Dobré miesto pre život robia z ulíc, parkov či budov jedine ľudia. Bez nich je aj to najkrajšie športovisko prázdne.

Pred štyrmi rokmi som vykročila na cestu za lepším Leopoldovom ako vaša primátorka. Štyri roky som ešte intenzívnejšie vnímala vaše potreby a hľadala riešenia.

Stále rastúci záujem o výstavbu či bývanie v Leopoldove nás viedol k rozhodnutiu vykonať jednoduché pozemkové úpravy, ktorými vznikne asi 60 stavebných pozemkov. Neutíchajúci záujem o nájomné byty potvrdil potrebu ich výstavby a my sme v uplynulom volebnom období urobili prvé kroky na to, aby sme o výstavbe mohli uvažovať v reálnejších kontúrach.

Deti sú naša budúcnosť a preto je jednou z mojich priorít zlepšiť podmienky v našich školách. Vďaka tomu, že sme v priebehu dvoch mesiacov dokázali rozšíriť kapacitu materskej školy, mohla naša materská škola prijať o 24 detí viac. Napriek tomu ešte stále nachádzame rodičov, ktorých dieťa nebolo prijaté. Preto sme podali projektový zámer na vybudovanie jaslí, kde budeme môcť umiestniť 15 detí vo veku od jedného do troch rokov. Havarijný stav omietky základnej školy sme odstránili aj vďaka dotácii z ministerstva školstva a zároveň sme získali dotáciu, ktorá pokryje časť finančných nákladov na zateplenie novej časti a opravu strechy už v roku 2019.

Každoročne boli do rozpočtu zaradené investície na opravu ciest a chodníkov. Zlepšili sa nielen ich technický stav, ale hlavne ich bezpečnosť.

Naši seniori – i oni si zaslúžia našu pozornosť. Ponúknuť im riešenie ich niekedy ťažkých životných situácií, vytvoriť pre nich zázemie s potrebnou starostlivosťou – aj toto bola úloha, ktorou som sa spolu s poslancami zaoberala. Jej riešením je vybudovanie domova sociálnych služieb, ktorý sme projektovo pripravili a požiadali o dotáciu z eurófondov.

Často som sledovala, ako si prichádzate na úrad niečo vybaviť a musíte riešiť svoje záležitosti pred viacerými pracovníkmi, ktorí sú v jednej kancelárii, čo istotne neprispieva k vášmu komfortu. Tento stav je neprijateľný, aj preto som sa utvrdila v tom, že rozhodnutie pokračovať vo výstavbe nového mestského úradu je správne. Poskytne oveľa väčší komfort zamestnancom, ale predovšetkým vám, občanom, aby ste sa mohli s ešte väčšou dôverou obrátiť na pracovníkov úradu. Oveľa krajšie spomienky poskytneme tým, ktorí sa rozhodnú uzavrieť manželstvo. K tomu istotne prispievajú aj priestory novej sobášnej sály. Voľnočasové krúžky, besedy, stretnutia so zaujímavými osobnosťami či iné aktivity, ktoré pre vás pripravujeme, budú mať oveľa lepšie zázemie v nových priestoroch knižnice.

Uskutočnilo sa množstvo kultúrnych podujatí. Pri ich organizovaní sa však musíme spoľiehať na priaznivé počasie, preto je potreba kultúrneho stánku taká naliehavá. Aj v tejto oblasti sme sa posunuli o krok vpred. Plánované kultúrne centrum v budove kina Osveta nebude len priestorom na organizovanie kultúrnych podujatí, ale zároveň poskytne možnosti aj na spoločné stretnutia členov organizácií pôsobiacich v našom meste, ale aj na to, aby sme mohli naplno rozbehnúť centrum voľného času.

Uplynulé volebné obdobie som mala tú česť pracovať so vzdelanými, múdrymi a odborne zdatnými poslancami. Spoločne sme sa zaoberali nielen koncepciami rozvoja mesta, ale i vašimi podnetmi a hľadali sme možnosti ich riešenia. Naše rozhodnutia mali základ v úsilí robiť veci čo najkvalitnejšie, dlhodobo a s cieľom zlepšovať náš život v Leopoldove.

V ďalšom volebnom období budem pokračovať v rozbehnutých projektoch. Realizovať ich postupne, systematicky, cieľavedomo a koncepčne, pri nezdare hľadať nové možnosti a riešenia. Presadzovať ešte väčšie zapojenie vás – občanov – do rozhodovania o veciach, ktoré sa vás bezprostredne dotýkajú. Ešte väčšia ústretovosť, otvorenosť, profesionalita a dôveryhodnosť – to je môj cieľ pri hodnotení nielen mojej práce, ale aj práce zamestnancov mesta.

Som Leopoldovčanka a celý môj život je spojený s týmto mestom. Verím, že aj vďaka vašej podpore vo voľbách urobíme spoločne ďalšie štyri (k)roky na ceste za lepším Leopoldovom.

Projekty, ktoré sme v uplynulom období zrealizovali:

- zrekonštruovali sme športový areál MTK,
- zateplili sme starú budovu ZŠ, opravili jedáleň, kuchyňu, podlahy v triedach, zakúpili sme konvektomat,
- upravili sme interiér a rozšírili kapacitu MŠ,
- začali sme s výstavbou novej hasičskej zbrojnice,
- pripravili sme dokumentáciu na výstavbu nového úradu, na rekonštrukciu kina na kultúrne centrum, stavbu jaslí, opravu domu smútku a výstavbu denného stacionára pre seniorov,
- pripravili sme projekt stavby šatní na tenisových ihriskách,
- zrekonštruovali sme Hollého ulicu, cestu na Prechodné, cestu vedúcu okolo cintorín a chodník na Gojdičovej ulici,
- pripravili sme dokumentáciu na rekonštrukciu Moyzesovej a Kukučínovej ulice, na stavbu parkoviska pri stanici a vybudovanie cyklotrás,
- dobudovali sme časť parku C na Gučmanovej ul., budujeme nový park na starom cintoríne,

- vybudovali sme novú hrobovú sekciu na cintoríne,
- pripravili sme projekt opravy Spolkovej záhrady,
- pripravili sme dokumentáciu vnútroblokov – dvorov medzi bytovými domami na Gojdičovej, Štúrovej a Nádražnej ul.,
- realizovali sme základnú sanáciu mosta na Trolaskoch, rekonštruujeme sochy a pomníky na starom cintoríne, osadili sme informačné tabule k pamiatkam v meste,
- na jeseň začneme budovať workoutové ihrisko v areáli MTK,
- kultúrny program mesta sme obohatili o osem nových podujatí (pochovávanie basy, Deň Zeme, Svätajánsky pochod, Filmové noci pod hviezdami, večerná jazda parkom, rodinné bicyklovanie, Krumplové hody, Festival hier),
- pripravili sme štúdiu na nové nájomné byty na Rázusovej ul.,
- získali sme grant na nákup komostérov pre rodinné kompostovanie,
- podali sme asi 20 rôznych projektov, z toho 6 bolo veľkých europrojektov.

Ján Mika (58 r.) č. 3

Vážení spoluobčania, blížia sa komunálne voľby, v ktorých sa opäť uchádzam o Vašu priazeň. Dovolil by som si predostrieť Vám niektoré moje vízie a plány pre mesto a občanov. V krátkej budúcnosti nás čaká tvrdý súboj s odpadom, v čom by určite pomohlo zriadiť minikomunálne služby, ktoré by vypomohli aj s údržbou ciest a zelene. Denný stacionár, ktorý vyhral mestskú anketu spred štyroch rokov, by bol isto dobrý počin a verím, že by si v ňom našli miesto aj mamičky s deťmi v zlom počasí. Podpora, aj osobná, spoločenských a športových organizácií je samozrejmosťou.

V meste máme aj zopár „horúcich zemiakov“. Prioritu drží asi 55-bytovka, ktorú dobieha minulosť v podobe strechy a fasády. Tieto treba dať na pravú mieru. Kopanické chodníky majú tiež svoju históriu. Taktiež by som rád dal väčší priestor občanom spolupracovať o investičných akciách.

Bývanie by určite uľahčila nová bytovka, hlavne pre mladé rodiny, kde by pomohol príspevok pri narodení dieťaťa.

V našom meste je určite veľa menších či väčších problémov, ktoré treba riešiť, v dobrých počinoch pokračovať.

Verím vo Vašu podporu a vzájomnú pomoc pri skvalitňovaní nášho života v Leopoldove.

KOMUNÁLNE VOĽBY 2018

ZOZNAM ZAREGISTROVANÝCH KANDIDÁTOV pre voľby do Mestského zastupiteľstva v Leopoldove

Mesto Leopoldov uverejňuje podľa § 173 ods. 2 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zoznam kandidátov, zaregistrovaných pre voľby do mestského zastupiteľstva podľa jednotlivých volebných obvodov:

Volebný obvod č. 1

Poradové číslo, meno, priezvisko, titul, vek, zamestnanie, názov politickej strany

1. Anna Bäuml, Mgr. Ing., 38 r., úradníčka, MDV SR, nezávislá kandidátka
2. Vladimíra Černá, Ing., 46 r., inžinierka ekonomiky, nezávislá kandidátka
3. Róbert Gergič, Ing., 53 r., SZČO, Strana zelených
4. Juraj Hladký, doc. PhDr., PhD., 43 r., vysokoškolský pedagóg, nezávislý kandidát
5. Marián Chudý, 40 r., SZČO, nezávislý kandidát
6. Matej Jančár, Ing. Arch., 44 r., SZČO, nezávislý kandidát
7. Tomáš Kamenár, Ing., 26 r., zástupca prevádzkového riaditeľa, nezávislý kandidát
8. Terézia Kavuliaková, Mgr., 46 r., primátorka, nezávislá kandidátka
9. Jozef Krilek, PhDr., 38 r., obchodný manažér, nezávislý kandidát
10. Viera Lietavová, Mgr., 51 r., štátna zamestnankyňa, nezávislá kandidátka
11. Zuzana Luhová, Bc., 49 r., učiteľka MŠ, nezávislá kandidátka
12. Ján Mika, 58 r., kurič, Kresťanskodemokratické hnutie
13. Renáta Miklošová, Mgr., 55 r., zástupkyňa riaditeľky ZŠ, nezávislá kandidátka
14. Radomír Pikna, Mgr., 46 r., vedúci marketingu, nezávislý kandidát
15. Richard Slovák, Mgr., 41 r., učiteľ, nezávislý kandidát
16. Andrej Tomašik, Ing., 44 r., manažér v ON Semiconductor Slovakia, a. s., nezávislý kandidát
17. Miroslava Valková, PhDr., 44 r., učiteľka, nezávislá kandidátka
18. Pavel Zlámala, 55 r., predajca ND, Strana zelených

Vo volebnom obvode sa volí 11 poslancov.

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 32. Vydáva: Mesto Lčopoldov. Sídlo vydavateľ'a a adresa rčdakcič: Hlohovská ččsta 2, 920 41 Lčopoldov; IČO: 00312703. Rčđakčná rada: Juraj Hladký – prčđsčđa, Mária Kusá, Kristína Bajtalová, Martin Jurčđo. Tčľfčfón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@lčopoldov.sk. Vycháđđa –čs–krát ročnčđ. Inzčrcia v rčđdakcii. Nčđprčđajné. Náklad: 800 ks. Tlač: VM-print Lčopoldov. Distribúcia: Roz–irujčđ sičđ–domáčich prčđđajcov. Evidčđčnčđ ččslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: Október 2018

Finagri

AK CIA

Vel'ká jesenná akcia
v novootvorenej predajni **Finagri Leopoldov**

ZÁHRADA

Nádražná 1790/90, 920 41 Leopoldov
0918556588, 0905238709, obchod@finagri.eu